

[Boligministeren.]

Petersen, at det er et spørgsmål, vi har fat i i regeringen, det er et spørgsmål, der er under bearbejdning, og jeg tror, vi er ved at få styr på disse ting.

Auken: Det er ikke for at tage nogen lang anden runde i denne debat; vi har jo alle haft lejlighed til at misbruge folketingets tålmodighed ved lange taler i første omgang. Der var kun nogle enkelte bemærkninger, jeg gerne ville gøre.

Den ene var en bemærkning til det konservative folkeparti, som ved sin ordfører her i dag sagde, at det så frygtelig besværligt ud, at man frygtede, at der her var tale om en vældig oppustning af administrationen, og at der her var tale om noget i alle henseender utilfredsstillende, som man måtte se meget kritisk og grundigt på i udvalget. Samtidig sagde man, at man var modstander af § 4, der indeholder beføjelsen, hvorefter boligministeren kan udstikke landsplandirektiver, som skal ligge til grund som bindende forudsætninger for regionalplanlægningen. Man var modstander af § 14, sådan forstod jeg det, og man var modstander af § 19.

Hvad er det konservative folkeparti egentlig tilhænger af i forbindelse med lands- og regionplanlægning? Hvordan har man tænkt sig at styre udviklingen? Hvis vi fjerner alle disse bestemmelser, hvad vil man så sætte i stedet? Vil man sætte kræfternes frie spil og de uheldige skadevirkninger, som ikke mindst venstres ordfører så klart har skildret her i folketinget ved denne lejlighed som ved tidligere lejligheder? Hvad vil det konservative folkeparti egentlig? Hvad er dets politik på planlægningens område? Er der overhovedet nogen politik på dette område? Vi kan da være enige om, at vi skal undersøge, om der kan ske en forenkling af administrationen. Vi kan da være enige om, at vi skal undgå dobbeltadministration. Vi kan da være enige om, at vi skal passe på, at vores planlægningsprocedure ikke bliver mere besværlig, end hensynet til demokratiet og til den sammenhæng i planlægningen nødvendiggør. Men jeg har lidt vanskeligt ved at se, hvor det konservative folkeparti egentlig står i planlægningsspørgsmålet, om man også på dette område vil være med til at tage medansvar for, at

samfundet får et styringsredskab til at klare udviklingen.

Jeg vil give hr. Holger Hansen medhold i, at det selvfølgelig er en mangel, at vi i så høj grad, i hvert fald fra nogle partiers side, når vi går til landsplanlægningsarbejdet, ikke klart har præciseret hvad vores målsætning er. Men jeg ville på den anden side finde det meget uheldigt, hvis man i en lovgivning af denne art om apparatet, om planlægningsmaskineriet, indføjede detaljerede målsætningsbeskrivelser, som på en eller anden måde ville foregribe det planlægningsarbejde, der senere skal komme. Jeg mener, at det apparat, vi skal bygge op, skal kunne fungere, uanset om vi har en socialdemokratisk regering med én landsplanpolitisk målsætning, eller vi får en borgerlig regering — det ske sent, men det kunne dog tænkes, selv om jeg indrømmer, det kan være lidt vanskeligt at forestille sig — med en anden politisk målsætning. Det ville efter min mening være farligt, hvis vi på forhånd havde låst en hel masse målsætninger fast i selve loven.

Jeg er taknemlig for, at hr. Holger Hansen sagde, at han i hvert fald for venstres vedkommende ønskede, at der kom en vis styrke i planlægningen. Man stiller sig altså fra venstres side væsentlig mere positivt over for et aktivt planlægningsarbejde.

Og til sidst med hensyn til det udvalgsarbejde, vi står over for, er der fra alle sider, forstod jeg, interesse for, at vi går virkelig i dybden for at se på de organisatoriske, de administrative forhold. Der er enighed om, at vi ser på selve planlægningsproceduren ud fra de forskellige hensyn, der er blevet gjort gældende, og at vi tager to ting frem, som jeg tror er helt nødvendige. For det første hvordan vi kan drage folketinget og dermed offentligheden ind i landsplanlægningsarbejdet på den konstruktive måde, og for det andet hvordan vi sikrer den snævrere mulige sammenhæng mellem den fysiske planlægning og den økonomiske planlægning.

Hans Toft: Må jeg først sige til boligministeren, at jeg har ikke i min tale udtrykt ønske om, at vi skulle have den fortsatte planlægningsreform i denne samling. Jeg sagde, at jeg ønskede, vi skulle se på planlægningsreformlovgivningen som en helhed, så hvis ministeren endelig vil fortolke min